

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

KLAGE FRA A PÅ TINGRETTSDOMMER B, X TINGRETT, OG KLAGE PÅ X TINGRETT. SAK NR 72/04.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 8. november 2004 truffet vedtak i ovennevnte sak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev av 20. august 2004 har A innsendt klage på tingrettsdommer B, X tingrett. Klagen gjelder også X tingrett som sådan. Klagen er forelagt for tingrettsdommer B, og embetsleder i X tingrett, sorenskriver C, til uttalelse. Ved sekretariatets brev av 2. september 2004 ble klageren varslet om at klagen delvis måtte påregnes avvist, jf nedenfor.

A har i hovedsak vist til følgende:

Dommeren har begått seks ulike saksbehandlingsfeil. Dommeren nektet å sette rett med skjønnsmenn, han nektet å pålegge motparten å legge frem bevis, nektet å utlevere saksdokumentene til nærmere angitt advokat, han behandlet selv spørsmålet om sin habilitet, og han nektet å utsette saken. Dessuten var dommeren hørselshemmet og hørte ingen ting av det klageren sa. Derved oppsto det store kommunikasjonsproblemer, også fordi dommeren ga inntrykk av at han flere ganger heller ikke forsto det klageren sa.

Gjennomføringen av saken var på alle disse punktene i strid med EMK.

Videre nektet tingrettsdommeren å gi klageren den rettshjelp han hadde krav på.

Endelig vises til at dommeren snakket trøndersk dialekt i rettssalen, noe som også er i strid med EMK, idet partene har krav på at det snakkes et språk man forstår.

Tingrettsdommer B har opplyst at saken ikke var noen skjønnsforretning. Det gjaldt to sivile saker som var forenet til felles behandling. Flertallet av de saksbehandlingsfeil A påberoper seg i klagen, ble brukt som grunnlag for kjæremål til lagmannsretten.

Det bekreftes at dommeren tidvis bruker høreapparat fordi han har nedsatt hørsel. Det var ikke noe problem å høre hva A faktisk sa under hovedforhandlingen, derimot var problemet å forstå meningen med alle hans ulike innspill under saksforberedelse og hovedforhandling.

Han erkjenner at han – etter 20 års opphold utenfor Trøndelag – fortsatt har et trøndersk tonefall. Han har aldri tidligere fått tilbakemelding om at det er vanskelig å forstå hva han sier.

I tilknytning til hovedforhandlingen og etterpå, er det innkommet en rekke ulike brev, erklæringer og ”kjæremål” fra A. Det har vært vanskelig å avklare hva som er hans egentlige hensikt med henvendelsene, også etter den muntlige kontakt som har vært med ham i tilknytning til anke over et rettsforlik som ble inngått.

For øvrig bemerkes at alle dommere i X tingrett som har vært involvert i A’s saker er blitt møtt med habilitetsinnsigelser.

Sorenskriver C har bl.a. vist til at det i tingretten er etablert en fast ordning for å sikre at parter får bistand til å sette opp prosesskrift. Dersom partene etter omstendighetene anbefales å kontakte advokat, kan det ikke være noe kritikkverdig i det.

For øvrig vises til tingrettsdommer B’s uttalelse.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Utvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd andre setning. Ingen av partene har heller bedt om dette.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk.

Imidlertid gjelder det visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig. Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål eller anke til høyere domstol, kan utvalget ikke prøve dette.

Flertallet av de forhold A klager over, og som han selv benevner som saksbehandlingsfeil, er forhold som faller inn under ovennevnte unntaksbestemmelse. Det fremgår dessuten at han allerede har brakt saken inn for lagmannsretten ved å påberope seg bl.a. disse saksbehandlingsfeilene. Så langt må derfor klagen avvises.

A’s anførsler om at han fikk dårlig behandling fordi dommeren dels ikke hørte, dels ikke forsto det han sa, er udokumenterte. Det vises også til tingrettsdommerens uttalelse. Utvalget finner det heller ikke godtgjort at han ikke har fått den bistand han burde få ved henvendelse til tingretten, jf sorenskriver C’s uttalelse. A’s klage gir dessuten et inntrykk av at det nok kan være vanskelig å kommunisere med ham på en meningsfylt måte.

Tilsynsutvalget finner det etter dette ikke godtgjort at det er grunnlag for kritikk, verken mot tingrettsdommer B eller mot X tingrett v/sorenskriver C.

Etter dette har Tilsynsutvalget for dommere fattet slikt enstemmig vedtak:

1. Klagen avvises for så vidt gjelder de påberopte saksbehandlingsfeil, jf domstoloven § 236 fjerde ledd.
2. Det foreligger ikke grunnlag for disiplinærtiltak mot tingrettsdommer B, X tingrett.
3. Det foreligger ikke grunnlag for disiplinærtiltak mot X tingrett v/sorenskriver C.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens bestemmelser. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder fra partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.